

Чанд рӯзе кабл тавассути хабаргузори сомонаҳои наъзатӣ аз чониби муаллифи гумном Сиддики Акбар рочеъ ба як чузъиёти сафари давлатии Роњбари кишварамон ба Чопон маводи мугризона ва бадхохонае интишор дода шуд. Дар ин мавод рӯзноманигор бидуни эътибор ба мукаррароту меъёрҳои одоби рӯзноманигорӣ ва хатто бидуни риояи ҳадди одоби инсонӣ аз камоли баддилӣву бадниятӣ иттилоотро оид ба садамаи як мошини корвон (кортеж)-и мошинҳои Президенти Тоҷикистон дар шаҳри Токио куллан таҳриф дода онро хушхабар унвон додааст ва дар зимн гуфтааст, ки гӯё мардуми Тоҷикистон бо шунидани хабари ба садамаи фочеабор дучор шудани сарвари худ хушхол шудаанд. Баъдан ин рӯзноманигор, ки бо интишори ин ахбори дурӯгу гайриинсонии худ солимакл будани хешро зери суол бурдааст, бо камоли беадабӣ дар ҳақи раҳбари кишвари мо носазо гуфта талош кардааст, ки нақши Пешворо дар ҷомеаи мо манфӣ арзёбӣ кунад. Аммо ин рӯзноманигори харзагӯ, ки барои таҳкиру тавхинаш нисбат ба Пешвою Кахрамони миллат ва Президенти кишвар хатман бояд мучозот шавад, фаромӯш кардааст, ки Пешвои миллӣ будани Эмомалӣ Раҳмон як мансаб ё як унвон нест, балки он як ӯйгоҳ ва макоми волоест, ки онро мардум ба раҳбари кахрамони хеш сазовор доништааст.

Ин хабарнигори беҳабар аз ҳақиқати таърихи муосири тоҷикон бояд бидонад, ки маҳз Эмомалӣ Раҳмон ҳамчун мубаллиғ ва пуштибони сулҳу ваъдати миллӣ дар он замони бисёр хассос ва мураккаби ҷанги шаҳрвандӣ давлатдорӣ миллии тоҷиконро аз вартаи нобудӣ наљот дод, тамомияти арзии Тоҷикистонро ҳамчун давлати ягона ӯифз кард, арқони асосии сиёсӣ, идорӣ ва қудратии давлатдорӣ миллии моро барқарор намуд, миллати тоҷикро ҳамчун воҳиди ягонаи сиёсӣю этнофарҳангӣ эҷод ва ӯифз кард, ваъдати миллиро дар Тоҷикистон бунёд гузошт ва зерсохторҳои зарурии онро барқарор намуд, соҳти давлатӣ ва самти сиёсии давлатдорӣ тоҷиконро дар замони муосир мушаххас кард, ба барқарор шудани соҳаҳои асосии хољагии ҳалқи мамлакат шароит фароҳам овард, Тоҷикистонро ҳамчун давлати соҳибистиклол дар арсаи байналмилалӣ муаррифӣ намуд, мактаби давлатдорӣ миллии муосири тоҷиконро ҳамчун омили кафолатдиҳандаи рушд, амну субот ва ӯвидонагии давлатдорӣ мо бунёд гузошт ва фарҳангу арзишҳои миллӣ ва симои як силсила абармардони арсаи таърихӣ сиёсат ва фарҳанги миллатро эҷод карда ба ташаккули рӯнӣяи ягонаи миллӣ ва тақвияти ҳештаншиносиву ватанпарастӣ заминаи устувор гузошт.

Ин хидматҳои Пешвои мо хидматҳои бисёр арзишманди таърихӣест, ки онро миллати тоҷик ва таърихи миллати мо ҳамеша дар ёд хоҳад дошт. Ин нақши таърихиро ҳар хабарнигори беҳабари хангомаҷӯ ва фуруҳташудаву хоин ҳаргиз наметавонад бо харзагӯӣ ва ҳарфҳои пӯчи худ таҳриф кунад.

Хусрави Шерзод